

SKARBNIK MIASTA PŁOCKA

Płock, dnia 10 grudnia 2015 roku

dot. WOP-I-ZO.003.765.2015.AK

Pan

Wojciech Hetkowski

Radny Miasta Płocka

Szanowny Panie,

odpowiadając na interpelację złożoną w dniu 30 listopada 2015 roku, znak: WOP-I-ZO.0003.765.2015.AK, w sprawie wyjaśnienia sugerowanych nieprawidłowości przy naliczaniu opłat za wodę na Osiedlu Borowiczki, w załączeniu przekazuję wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie, przedstawione przez Pana Marka Naworskiego – Prezesa Zarządu Spółki „Wodociągi Płockie” Sp. z o.o.

Z poważaniem

SKARBNIK MIASTA PŁOCKA

Wojciech Ostrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. BRM
3. WOP-I-ZO
4. Rada Osiedla Borowiczki
5. WNW – a/a

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Obsługi Rady Miasta
09-400 Płock, Stary Rynek 1

14 12 2015

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Organizacyjny
Oddział Organizacji i Kadr
Zespół Organizacyjny

Urząd Miasta Płocka
Stary Rynek 1, 09-400 PŁOCK
tel.: 24 367 14 18, faks: 24 367 14 20, wojciech.ostrowski@plock.eu, www.plock.eu

Wpłynęło dnia
L.dz. Podpis

2015-12-14

Urząd Miasta Płocka
Wydział Nadzoru Właścicielskiego

ul. Stary Rynek 1
09-400 Płock

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Nadzoru Właścicielskiego
Wpłynęło dnia 2015-12-10
L.dz. podpis

L.dz. PPR/FO/7668/2015

W odpowiedzi na pismo nr WOP-I-RO.0003.765.2015.AK z dnia 03.12.2015 roku „Wodociągi Płockie” Sp. z o.o. wyjaśniają:

W latach 70-tych miasto Płock zaopatrywane było w wodę z dwóch ujęć powierzchniowych, usytuowanych na prawym brzegu rzeki Wisły tj. z ujęcia wody „Grabówka” i z ujęcia wody „Rybaki”. Jakość ujmowanej wówczas wody z rzeki Wisły ulegała ciągłemu pogorszeniu pod względem bakteriologicznym, biologicznym i chemicznym, czego efektem było dodawanie coraz większej ilości reagentów w procesie uzdatniania. Ponadto, ówczesny rozwój miasta, jako zurbanizowanego ośrodka przemysłowego powodował występowanie deficytu wody, co skutkowało wprowadzeniem limitowania tego medium dla zakładów przemysłowych.

Z uwagi na powyższe czynniki, poszukiwano alternatywnych rozwiązań, które służyłyby poprawie zaopatrzenia w wodę mieszkańców miasta zarówno w zakresie, jakości jak i ilości dostarczanej wody.

W tym celu, w 1972 roku złożony został wniosek do Wojewódzkiego Zrzeszenia Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Warszawie w sprawie wykorzystania wód wgłębnych w rejonie Borowiczek. Po uzyskaniu pozytywnej opinii w tej sprawie, rozpoczął się długoletni proces badawczy (badania geofizyczne, wiercenia i badania otworowe).

W latach 80-tych zostały wykonane ujęcia głębinowe wód podziemnych z utworów czwartorzędowych na terenie Borowiczek, które miały być źródłem zaopatrzenia w wodę mieszkańców Płocka i Borowiczek. Ujęcia te eksploatowane były w oparciu o pozwolenia wodnoprawne wydane decyzjami Urzędu Wojewódzkiego w Płocku:

- 1) z dnia 15.06.1982 roku o znaku OSGW.II.72111/11/82 – dla studni nr I, nr II, nr III a ujmujących wodę z utworów czwartorzędowych,
- 2) z dnia 09.07.1983 roku o znaku OSGW.II.7211-1/10/83 – dla studni nr 5 i nr 6 – tożsamy z wymienionymi w decyzji z dnia 17 sierpnia 1992 roku studniami nr V i nr VI, ujmującymi wodę z utworów czwartorzędowych.

Eksploatację ujęcia „Borowiczki” rozpoczęto w 1982 roku. Od chwili uruchomienia pierwszych studni czwartorzędowych (studnia nr I i II) rozpoczęło się postępowanie administracyjne zmierzające

do ustalenia zasięgu leja depresyjnego tj. wyznaczenia terenu, na którym nastąpiło obniżenie zwierciadła wody w studniach kopanych.

W trakcie rozruchu ujęcia wód podziemnych „Borowiczki”, mając na uwadze możliwość wystąpienia ujemnych skutków eksploatacji studni głębinowych, inwestor tego przedsięwzięcia, tj. Wojewódzka Dyrekcja Inwestycji w Płocku, podjął decyzję o budowie sieci wodociągowej doprowadzającej wodę na teren nieruchomości, na których wystąpił zanik wody w studniach kopanych. Sieć wodociągową wraz z przyłączami do poszczególnych nieruchomości wykonano na obszarze objętym zasięgiem pierwotnie przewidywanego leja depresji, ustalonego w dokumentacji zasobowej dla wydajności ujęcia 1000 m³/h, w ramach którego przewidywano eksploatację 15 studni głębinowych. Faktycznie, w ramach przedmiotowego ujęcia pracowało znacznie mniej studni niż pierwotnie zakładano, a sumaryczna ich wydajność wynosiła 27 % zatwierdzonych zasobów. (Większość z odwierconych studni albo nie dawała wody albo jej jakość była nieodpowiednia - obecnie w ramach ustalonych zasobów pracują 3 studnie).

Po zakończeniu budowy uzbrojenia, na wniosek Urzędu Wojewódzkiego – Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ministerstwo Administracji i Gospodarki Przestrzennej w piśmie Ldz. WE-3.2-312/81/85 stanęło na stanowisku, iż „brak jest podstaw prawnych uzasadniających nieodpłatne dostarczanie wody odbiorcom, po wybudowaniu wodociągu i przyłączeniu poszczególnych nieruchomości”. Dodatkowo, jako rekompensatę za obniżenie zwierciadła wody w studniach kopanych zlokalizowanych w zasięgu leja depresji, Urząd Wojewódzki w decyzji z dnia 20 marca 1986 r. znak: Ldz. OS.II.7211-1/1a/86, w pkt. I „uznał doprowadzenie rurociągu wodociągowego oraz punktów czerpalnych do każdego gospodarstwa w zasięgu leja depresyjnego w rejonie studni głębinowych w Borowiczkach - za naprawienie szkody”. Tym samym Urząd Wojewódzki przyjął, że Odbiorcy winni płacić za pobraną wodę.

Jednak w kolejnych latach, na skutek odwołania od ww. decyzji, Ministerstwo Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa uchyliło zaskarżoną decyzję Ldz. OS.II.7211-1/1a/86 w części I i po kilku latach prowadzonego postępowania administracyjnego 17 sierpnia 1992 roku Urząd Wojewódzki w Płocku wydał decyzję – pozwolenie wodnoprawne, zatwierdzającą zasięg leja depresji.

Integralną częścią ww. decyzji była „Ekspertyza wpływu eksploatacji ujęcia „Borowiczki” na poziom wód gruntowych terenów przyległych”, z której wynikało, że obszar negatywnego oddziaływania ujęcia w stosunku do pierwotnie ustalonego w dokumentacji hydrogeologicznej jest mniejszy i nie obejmuje terenu osiedla Borowiczki (pkt I ppkt 4 ww. decyzji). Jednak w wyniku dalszego postępowania, w piśmie Ldz. OS.II.6213/23/93 z dnia 9 lipca 1993 roku (przywołując stanowisko Departamentu Prawnego – Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie) - Urząd Wojewódzki wyjaśnił kwestie związane z opłatą za wodę na przedmiotowym obszarze i zobowiązał Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji (poprzednik prawny „Wodociągów Płockich” Sp. z o.o.) do dostarczania nieodpłatnie wody w takiej ilości, która zapewniałaby zwykłe korzystanie z wody tj. dla zaspokojenia potrzeb własnych mieszkańców i gospodarstwa domowego oraz indywidualnych gospodarstw rolnych (podkreślenia wymaga fakt, iż de facto przyjęto istnienie leja z punktu widzenia ostrożnościowego).

Decyzja posiadała wadę prawną, nie był określony jej termin obowiązywania, a zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 24 października 1974 r. Prawo wodne, „pozwolenie wodnoprawne wydawane jest na czas określony”.

Taki stan prawny, na mocy niewłaściwie wydanej, „bezterminowej” decyzji, obowiązywał do momentu uchwalenia w dniu 03 października 2003 roku ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw. Z dniem 08 czerwca 2004 r. weszły w życie przepisy (art. 10 ust. 1 ww. ustawy z dnia 03.10.2003 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2003 r. Nr 190, poz. 1865), na skutek, których zdjęty został z „Wodociągów Płockich” Sp. z o.o. obowiązek nieodpłatnego dostarczania wody do nieruchomości zlokalizowanych w Borowiczkach.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska „Ostateczne decyzje w przedmiocie nałożenia na zakład obowiązków na czas nieoznaczony w przedmiocie pozwoleń wodnoprawnych, które utraciły moc na podstawie przepisów dotychczasowych, wygasają po upływie 6 miesięcy od dnia wejście w życie niniejszej ustawy”. W związku z powyższym na podstawie przytoczonego zapisu, pozwolenie wodnoprawne wydane decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 17 sierpnia 1992 roku o znaku OS.II.6213/22/92 wygasło.

Wydane później, po 2003 r. decyzje - pozwolenia wodnoprawne, w tym także aktualnie obowiązujące wydane przez Wojewodę Mazowieckiego decyzją z dnia 11 grudnia 2007 roku o znaku WŚR.IV.KC/6811/89-6/07 dla studni głębinowych nr IB, nr IIB i nr V b ujmujących wodę z utworów czwartorzędowych, w treści swej nie nakładają na „Wodociągi Płockie” Sp. z o.o. obowiązku nieodpłatnego dostarczania wody do nieruchomości zlokalizowanych w zasięgu leja depresji. Prowadzone przez właściwe organy postępowania administracyjne w sprawie wydania pozwoleń wodnoprawnych nie wykazały konieczności nakładania na Spółkę takiego obowiązku.

W tej sytuacji Spółka podjęła działania mające na celu stosowanie ww. postanowień i zrównanie pozycji wszystkich odbiorców. Podkreślenia bowiem wymaga fakt, iż na obszarze Borowiczek istnieje sytuacja, w której część odbiorców korzystała z preferencji wynikających z lokalizacji ich nieruchomości w leju depresji, a część nie, tj. uiszczala opłaty w pełnej wysokości, co też spotykało się z pretensjami tych odbiorców wobec Spółki z tytułu, zdaniem tych odbiorców, nierównego ich traktowania.

Spółka poinformowała pismem z dnia 26.03.2015 roku wszystkich odbiorców na ww. obszarze, iż począwszy od dnia 01.05.2015 roku nie będą naliczane upusty, ponadto do wszystkich odbiorców wysłano aneksy do umowy (w przypadku, gdy w umowie znajdował się zapis o upustach z tytułu tzw. „leja”), które w części zostały podpisane, a część odbiorców nie odesłała podpisanego aneksu.

Zasadnym jest podkreślenie, iż charakter działalności stymuluje Spółkę do podejmowania działań mających na celu ochronę zarówno swojego własnego interesu, jak i interesu innych odbiorców.

Podstawą świadczenia usług w zakresie dostarczania wody lub odprowadzania ścieków jest umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, która powinna być zawarta w formie pisemnej z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci i która wystąpiła do przedsiębiorstwa z pisemnym wnioskiem w tej sprawie. Wprowadzona przez ustawodawcę forma

pisemna umowy nie jest jednak zastrzeżona pod rygorem nieważności (ad solemnitatem) i z tych względów jej niezachowanie nie spowoduje nieważności takiej czynności prawnej. Z tych względów zawarcie umowy na piśmie należy traktować jako formę zastrzeżoną dla celów dowodowych (ad probationem).

Stosownie do treści art. 353.1 k.c., strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego (zasada swobody umów). W tym przypadku postanowienia dotyczące upustu w związku z tzw. „lejem” są sprzeczne z cytowanymi wyżej przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska. Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków jest umową posiadającą cechy wzorca umownego, co oznacza, iż de facto odbiorca przystępuje do umowy (tzw. umowa adhezyjna), zatem w sytuacji, gdy powszechnie obowiązujące przepisy prawa znoszą określone obowiązki, zdaniem Spółki stosowanie ich wobec jednych odbiorców jest nieuzasadnione w zestawieniu z innymi odbiorcami, bowiem wszyscy odbiorcy winni być traktowani jednakowo.

Mając na uwadze powyższe, Spółka podjęła decyzję o zrównaniu praw wszystkich odbiorców, licząc się z tym, iż może to budzić kontrowersje tych odbiorców, co do których de facto nie istniały od 08.06.2004 roku podstawy do stosowania upustów.

PREZES ZARZĄDU

Marek Naworski

Otrzymują:
1. adresat
2. PPR/FO